

EL BALL DE LA NO GUERRA

Fa molts i molts anys hi havia dos pobles: el poble Bas i el poble Tons, que estaven enfadats perquè un dia, fa molts anys, un “bastí” va insultar a un “tonin”. Un dia, els habitants dels dos pobles els van dir als seus dos alcaldes, que eren germans, que volien fer un guerra perquè volien més terres per a fer més cases i volien venjar-se per aquell insult.

Però els alcaldes van dir que no, que ells volien la **PAU!** Havien de pensar un pla per evitar la guerra. Així que a la nit, tots dos van canviar les espases per uns bastons de fusta.

L'endemà, quan els dos pobles van anar a agafar les espases hi van trobar els bastons de fusta i es van enfadar molt! Un “bastí” i un “tonin” van picar a la paret i van dir: “Oh quin soroll més bonic que fan aquests bastons quan els piquem”.

Aleshores se'ls va acudir una idea. Com no tenien armes farien servir els bastons per fer el ball de la guerra.

Era un ball on no es pegaria ni s'insultaria a ningú, i clar, ningú es faria mal.

Qui fes el millor ball, guanyaria i es quedaria la terra dels altres!

I va començar el ball de la guerra!

Oh no! Això de què havia començat la guerra era tot un somni! Ho havia somiat un “bastí”. Aquella mateixa nit aquell “bastí” va anar a “la muntanya del silenci” on hi vivien uns mini dimoniets que quan sentien un so fort feien una mena de soroll així: “Tilin! Tilin!” Aquell soroll transmetia unes ones malignes, molt malignes, que si t'arribaven et debilitaven el cos en uns segons!

El “bastí” va decidir posar-los en una mena de bola amb forats i fer-los servir contra el “tonins” per debilitar els seus cossos. Així va inventar els picarols.

I ara sí, no era un somni, no era una il·lusió, era la guerra! Va començar el ball!

Uns picaven per dalt, els altres per baix i per la dreta, els altres saltaven com cangurs... La lluita semblava ben empatada però el “bastí” que havia anat a la muntanya va treure els picarols, la seva arma secreta. I això va fer que els “bastins” guanyessin la guerra amb l’ajuda dels dimoniets del silenci.

Després de la guerra els bastins s’havien divertit tant, que van pensar en fer les paus i compartir la seva arma secreta amb els tonins. Els alcaldes van decidir ajuntar els seus dos pobles per formar-ne un de nou, que es diria Bastons.

Així és com es va fer la primera guerra sense fer mal, i tot això va passar el 1663. Després de molts anys aquest poble es va convertir en Mollerussa! I jo, després de fer aquest conte penso que aquest ball va ser “EL BALL DE LA NO GUERRA” .

ARTISTA